

Bizim Ahıskalılar

Category: Kitapcy,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Bizim Ahıskalılar BİZİM AHISKALILAR

Ahıska bilindiği üzere Türkiye'nin doğusunda, Gürcistan hudutları içerisindeki bir Türk vatani idi. I. Dünya Harbinden sonra Osmanlı Devleti'nin elinden çıkan bu topraklara Rusya hâkim olunca, ister-istemez Ahıska Türkleri de Rus boyunduruğu altına girmek zorunda kaldı.

Dolayısıyla tıpkı Nogaylara benzeyen bir şekilde, vatansız bir Türk boyu da Ahıska Türkleri diye adlandırılanlar, Türkiye ve Azerbaycan Türklerinin katışıksız kardeşleri, bugün Doğu Anadolu Türk ağzına yakın bir ağızla konuşan Türk grubudur.

Günümüzde Rusya Federasyonu, Özbekistan, Kazakistan, Azerbaycan, Türkmenistan, Gürcistan, Ukrayna, ABD ve Türkiye gibi ülkelerde çok ağır şartlarda yaşayan Ahıska Türklerinin sayısı 650 bin kadardır. Ahıska diye adlandırılan bölge Gürcistan sınırları içerisinde olup, Türkiye'ye yaklaşık 15-20 km kadar uzaklıktadır.

Onbirinci asrın ikinci yarısında (1068), Selçuklu Türk hâkimiyetine giren Ahıska, bundan 200 yıl sonra da (1267) yine bir başka Türk soyu olan Kıpçakların eline geçti. 16. yüzyılda Safevi nüfuzu altındaki Ahıska'nın yönetimi birtakım atabeylerin idaresinde idi. Ancak Osmanlı kuvvetleri Doğu Anadolu'da bazı yerleri zapt ettikten sonra Ahıska'ya kadar yaklaşmışlar; 1638 senesinde IV. Murad'ın Revan Seferinin ardından da bölgenin yönetimine sahip olmuşlardı.

Ahıska aşağı-yukarı 250 yıl kadar Osmanlı Devletinin, Çıldır Eyaletinin merkezi oldu. Burası 1828 tarihine değin Osmanlı Devleti idaresinde kaldı. Ne yazık ki, Osmanlı-Rus Savaşından sonra Rusya'ya bırakıldı. Rus hâkimiyetiyle beraber bu topraklara hızlı bir şekilde Ermeni ve Gürcü nüfus yerleştirildi. Böylece Türklere eziyet başlayınca, kendi çarelerine bakmak istedilerse de, bunlardan da bir netice alınamadı.

Bilindiği üzere I. Dünya Savaşı esnasında Ruslar doğu vilayetlerimizi işgal ettiler. Fakat 1918'deki Brest-Litovsk Andlaşmasına göre, Sovyet ordularının buralardan çekilmesi gerekiyordu. Bu şartlar yerine getirilmediği gibi, Ermenilerin Doğu Anadolu ve Azerbaycan'daki vahşetlerine de göz yumuldu. Neticede Osmanlı orduları 1918 yılının şubatında Doğu Anadolu'da harekâta başladı ve Ermeni işgalindeki yerler kurtarıldı.

Mondros Mütarekesi sırasında (1918), Ahıska bölgesinde birtakım yerel idari teşebbüsler olduysa da, 1919 senesinde İngilizler tarafından bölgenin işgali bu girişimlere son verdi.

Ahıska bölgesi Türkleri, Sovyet hâkimiyeti esnasında da çeşitli yollarla Türkiye'ye kaçmaya devam ettiler. Bu arada 1930'larda bütün Sovyetlerde olduğu üzere, Ahıska'da da bir aydın kıyımına gidildi. II. Dünya Savaşının sonlarına doğru, Sovyet Rusya'nın Türkiye'ye yönelik emperyalist düşünceleri açıkça belirince Kırım, Karaçay-Balkar Türkleriyle, Volga Almanları, Çeçen-İnguşlar ve Ahıska Türklerinin Doğu Anadolu'nun sınır bölgelerinden uzaklaştırılmaları gündeme geldi. Ahıska da dahil, bu adı geçen halkların eli silah tutanlarının büyük bir çoğunluğu Rus orduları safında cephelere yollandı. Geriye ancak yaralılar ve işe-güce yaramaz insanlar kalmıştı. Bunlar güya Almanlarla işbirliği yaptılar diye, bir gece içerisinde (15 Kasım 1944) dünya tarihinin gelmiş-geçmiş en büyük canisi Stalin'in emriyle, topluca Asya ve Sibirya'nın çeşitli yerlerine sürüldüler.

Tıpkı Karaçay-Balkarlarla, Kırım Türkleri gibi Ahıskalılar da çeşitli defalar Sovyet makamlarına doğup, büyüdükleri yurtlara dönme müsaadesi verilmesi için müracaatta bulundular. Ama hepsinde de eli boş ayrıldılar. Hatta 1968'de 10 kişilik bir heyet, Rusya'da komünizmin en acımasız olduğu devirlerde, Türk büyükelçiliğine ulaşmayı başardı ve Türkiye'ye göç etmek isteklerini bildirdiyse de, onlar şiddetli bir şekilde cezalandırıldılar.

Söz konusu Türkler ve Müslümanlar yukarıda sözünü açtığımız sürgün ve sonrasındaki yıllarda çok eziyet çektiler. Aileler

parçalanarak değişik yerlere iskân edildiler. Bir lokma ekmeğe muhtaç kaldılar. Bunların içinde nüfus cüzdanlarının milliyet kısmında tek Türk yazan topluluk Ahıska Türklerine, bulundukları bölgelerde sayılarının da az olması sebebiyle hiçbir devlet dairesinde iş verilmediği gibi, bugün dahi bu eski Sovyet artığı ülkelerde 3. sınıf vatandaş muamelesi yapılmaktadır.

Bu vesile ile bir hatıramızı da aktardıktan sonra Ahıska Türkleri meselesine yeniden döneceğiz. 2011 yılı mayıs ayının ortalarında (17 Mayıs), Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'te yanımda bulunan bir arkadaşla, Issık Köl taraflarındaki Türk eserlerinin son durumlarının ne olduğunu araştırmak için yola çıkmadan evvel, bizi o taraflara götürecek bir Ahıska Türkü taksici bulduk. Bu kişi 23 yaşlarında bir delikanlı ve adı da Mikail idi. Yolculuk esnasında Mikail ile sohbete başladık. Evliydi ve iki çocuğu vardı. Babası ve annesiyle beraber yaşıyordu. Hiçbir yerde iş bulamadığından, bir tanıdığının hususi arabasıyla kaçak olarak taksicilik yapıyordu.

Mikail'in iki ağabeyi ve bir de kız kardeşi varmış. Ağabeyleri Antalya'ya çalışmaya gitmişler ve ne işle uğraştıklarını bilmiyor, ancak arasına onlara para yolluyorlarmış. Mikail'e "sen de Türkiye'yi görmek ister miydin" diye sorduk. "İstemem mi, bir gitsem, bir daha öldürseler dönmem" diye cevap verdi. Yine sohbet esnasında askerliğini yapıp-yapmadığını sormuştuk. "Yapmadım, yapmayacağım da, ben Türk bayrağının altında asker olmak istiyorum" deyince, arkadaşımın da, benim de sanki boğazımıza bir şeyler düğümlendi, hiçbir şey söyleyemedik. İkimiz de birbirimize bakmadan ağladık.

İşte bu garip insanlar Türkiye'yi böylesine yürekten ve özlemle seviyorlar, ama ne devleti yönetenler, ne de vatandaşlarımızın büyük bir kısmı onlardan habersiz. Çünkü bizim için sadece bir Kürt meselesi var! Bir avuç çapulcuyla uğraşacağız, onların gönlünü hoş tutacağız diye çevremizde ne olup-bittiğini görmüyoruz. Sınırlarımız dışında, Türk bayrağının altında ölmenin hayalleriyle ömürlerini geçirenlerden bihaberiz. Onlara yardım elini uzatmaktan kaçınırken, I. Dünya Harbinde İngiliz ve Fransızlarla Osmanlı

Devleti'ne karşı işbirliği yaptıkları belgelenen Müslüman kardeşlerimiz Filistinliler ve birtakım Araplara her türlü maddi ve manevi desteği vermekten geri durmuyoruz.

Yıllarca yazdık, bizden önce de hocalarımız, Türklük davasına baş koyan, bu yola ömürlerini vakfeden büyüklerimiz dile getirdiler, hele hele büyük dâhi Atatürk dış Türklerle ilgilenmeyi bize vasiyet ettiği halde; Kerkük, Musul, Suriye, İran, Kafkasya, Batı Trakya, Bulgaristan Türkleri başımızı ağrıtmassınlar diye unutturulmaya çalışıldı. Ama işte unutulmuyor! Onlar anavatan Türkiye'ye bakarken, gözlerinizi yumup, kulaklarınızı tıkayamazsınız! Bunu Türk Devleti'nin yapmaya hakkı yok. Türk milliyetçileri her zaman uyardı; Suriye, Irak, İran, Bulgaristan ve Kıbrıs'ın karışacağını, fakat devleti yönetenler bunları duymazlıktan geldi.

Bir avuç Ahıska Türkü'ne yardım elini uzatamayan Türkiye Cumhuriyeti, Afrika'nın bilmediğimiz köşelerine kadar gidip, oralardaki zavallılarla ilgilenebiliyor. Güneyimizden kaçarak, sınırlarımıza kadar dayanan onbinlerce Kürt doyurulup, bunların bir kısmı bir süre sonra bölücülerle işbirliği yapıp, Türkiye'ye karşı silah sıkarken, siz Ahıska Türklerine kayıtsız kalamazsınız! Bu insanları yok sayıp, Amerika'nın veyahut da Rusya'nın eline bırakamazsınız! Elin Amerikalısı binlerce Ahıska Türkü'nü alıp, kendi vatanına götürürken, bir şekilde kapımıza kadar dayanmış, bu insanlara evde yokuz numarası çekemezsiniz.

Eğer onları bulundukları yerde mutlu edemiyorsanız en kısa sürede Türkiye'ye getirip, ülkemizin bilhassa doğu ve güneydoğusundaki sınır bölgelerine yerleştirip, kendilerine hayvan ve ekip-biçecekleri toprak verilmek suretiyle geçimleri sağlanmalıdır. İnanın bu insanlar Türkiye'nin sırtına da yük olmazlar. Kendi ekmeklerini taştan çıkarırlar. Birilerinin yaptığı gibi, biz düzinelerce çocuk doğurtalım, devlet baksın demezler. Üretime ve devletin müdafaasına katkıda bulunurlar.

Dolayısıyla Türkiye'nin Kürt meselesi diye bir problemi yoktur. Türkiye Cumhuriyeti'nde çalıştıktan sonra herkesin bir eli yağda, öbür eli baldadır. Ondan ötesi laf-ı güzaf. Yani Türkiye'de ikinci plana atılmak istenen, ötelenen bir Türk

meselesi vardır. Türklerin bir Ahıska, Suriye, İran, Karaçay-Balkar, Kırım, Batı Trakya, Sancak, Bosna, Üsküp, Kıbrıs, Doğu Türkistan Meselesi vardır. Bir de bunlara bakmamızın, halletmemizin zamanı gelmedi mi?

Prof. Dr. Saadettin Yağmur GÖMEÇ. Taryhy makalalar